

NEA HUND

NR. 2

AUGUST 1996

ÅRGANG 14

Lederen har ordet

Hei igjen, alle sammen!

Håper alle har hatt en fin sommer. (Selv om finværet i trøndelag lot vente på seg.)

Sommer er reisetid og det byr på problemer for oss hundeeiere. Da har vi to valg: Tar vi hunden med oss, eller reiser vi uten. Dersom vi tar hunden med på turen får vi ta eventuelle problemer når de kommer, men reiser vi uten har vi etter to valg: Setter vi hunden på kennel, eller kjenner vi privatpersoner som vil ha den i pensjon. Uansett hva vi velger av disse løsningene vil spørsmålet være: Hvordan takler min hund dette?

Jeg tenker først og fremst da på om hunden er typen til å innfinne seg med at andre mennesker enn deg selv plutselig skal bestemme over den, og om disse menneskene vet nok om hunden og dens særegenheter til å kunne takle dem. Likedan tenker jeg på om hunden er typen som trives på kennel med den uro det medfører, og med fremmede hunder rundt seg på alle kanter.

Valg og vurderinger for en hundeeier er mange og ofte vanskelige, men ikke desto mindre viktige for å unngå uhell og frustrerende situasjoner både for deg og hunden. Hvilken løsning valgte du i sommer, og hvordan fungerte dette? Hvilken lerdom kan du og andre trekke av dette med tanke på neste sommer?

Har du kanskje tips om gode/dårlige kenneler eller vet du om andre løsninger som kan passe for flere? Del gjerne dine erfaringer på godt og ondt med oss mens de er ferske slik at flere enn du kan dra nytte av det du vet. Redaktøren tar imot leserinnlegg med takk.

Husk også hundetreninga. Det er nå vi begynner å forebygge neste sommers problemer.

Grete

STBK

Leder Grethe Malvik
Nykkemo 73817644

Sekretær Wenche Randi
Krogstad 73817547

Kasserer Ann Margrete
Moen 73819898

Styremedlemmer Gustaf Spets 73819606
Johnny Eggan 73818284

Støttekomité Tove Størseth 73819847
Elin Setseng 73818132

Valgkomité Thorill
Sørflakne 73817350
Geir Arne
Nordvik -

Revisorer Arnar Haugen 73819847
Terje Erik
Garberg 73819694

Materialforvalter Johnny Eggan 73818284

Stoff til NeaHund sendes til:
Wenche Randi Krogstad
Nordlia 9, 7580 Selbu

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb.
Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør:
Wenche Randi
Krogstad 73 81 75 47

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr. kalenderår:
Familie kr. 100,-
Hovedmedlem kr. 75,-
Ungdomsmedlem kr. 40,-
Støttemedlem kr. 40,-

Postgirokonto 0803 2 09 45 55
Bankgirokonto 4285 07 90234

SIDEN SIST *ved Wenche*

Hva har skjedd siden siste NeaHund kom ut i april/mai? Ble det noe av de store planene? Både ja og nei.

Dressurkurset

ble gjennomført, men ikke helt som vi håpet. Fire meldte seg som deltagere - i mindste laget for å få gjennomført et fullverdig kurs. Men verre skulle det bli. En meldte forfall etter en kveld. Og vi skulle oppleve at en til trakk seg ut nesten på slutten. To ekvipasjer er absolutt i mindste laget. Hundene får ingen utfordringer ved å være kun to. Men fremgangen var det ingen ting å si på, og med litt mer selvtillit hos førerne og modenhet hos hundene hadde begge disse to kunnet bestått appellmerkeprøven. Nå håper jeg de stiller opp til trening og prøve i høst.

De to som fullførte dressurkurset våren 1996 var:

Anne-Mari Bårdsgård m/Dixie (scheferhund)

Rune Alsethaug m/Zeek (rottweiler)

Appellmerkeprøve

ble avholdt som planlagt onsdag 15. mai. Dommer Lars Aasegg kom oppover fra Trondheim for å vurdere om de fire som var påmeldt skulle få bronsjemerket. Vi fikk låne plass nedenfor Selbuhus.

Alle deltakerne var førstegangs «merkeprøvere», to til og med førstegangs hundeeiere. Ganske spennende, altså.

Tre klarte brasene, mens den fjerde ikke hadde dagen - vi vet hun kan det meget godt.

Deltakere var:

Geir Arne Nordvik m/Zack (schefer) - merket

Grethe M. Nykkelmo m/Sally (grand danois) - merket

Elin Setseng m/Scott (border collie) - merket

Gustaf Spets m/Xandy (riesenschnauzer) - ikke bestått

Miljøtreninga

har gått hver onsdag hele våren og sommeren. Like etter påske og litt framover våren var det svært stort oppmøte, vi måtte til og med dele opp i flere parti et par

ganger. Men som vanlig dabbet interessen ned til de samme, faste sliterne. Det virker som at enkelte tror det holder med å møte opp en gang i halvåret for å få kurert hunden for f.eks. biskhet mot andre hunder, redsel for fremmede mennesker og hunder, manglende kontakt med eier når andre hunder er tilstede - og rett og slett generelt dårlig oppførsel. Selbu huser svært mange hunder, men det synes å være få eiere som innser at en hund man bruker mer tid på ved variert trening blir en mye bedre og behageligere hund å ha i huset og å ta med seg ut blant andre folk og hunder. Miljøtreninga er ment å være et tilbud til alle i bygda, men dessverre er det bare et fåtall som finner fram til oss.

Jeg oppfordrer herved alle medlemmer til å ta seg en tur på miljøtreninga og gjerne ta med en kjenning med hund som ikke er medlem! Og apropos været - det finnes som kjent ikke dårlig vær, bare dårlige klær.

17. mai 1996

Vi kan si oss godt fornøyd med vår opptreden i folketoget. Vi ble til og med tildelt kr. 1000, for beste oppmøte! Men premien forteller kanskje mer om dårlig oppmøte fra de andre lagene. Fra oss stilte ca. 15 ekvipasjer - ut ifra medlemsmassen kunne vi ha stilt med langt flere. Idéen var «Hundefolket tar ansvar», så bakerst gikk Ann Moen og Debbie Spets med hver sin pose for å plukke opp ev. uhell fra våre firbente medlemmer. «Dessverre» fikk de ikke brukt posene denne gangen. I tillegg hadde vi med Sacco-vogna forspent Johnny's Mira samt tre ekvipasjer utstyrt med fullt brukshundtreningsutstyr. En stor takk til de som møtte opp og gikk i toget! Neste år har vi muligheten til å profilere oss enda bedre - vi har nemlig 15.-års jubileum i 1997!

Konkurranseaktiviteter

Lørdag 22. juni dro tre av oss pluss fire suportere til Røros for å delta på lydighetsstevne. To ferskinger - Elin Setseng m/Scott og Geir Arne Nordvik m/Zack - og undertegnede m/Lita, som hadde deltatt på en lydighetskonkurranse høsten -95. Alle var naturlig nok påmeldt i kl. I, som er nybegynnerklassen.

Været var heller kjølig, men med fravær av regn var vi godt fornøyd. Kaldt oppholdsvar er et godt utgangspunkt for kvikke og opplagte hunder.

Deltakerantallet i kl. I var normalt - 17 stykker. Vi kan trygt si at alle tre pluss suporterne var preget av stundens alvor og ingen av oss skjønte hvorfor vi frivillig hadde meldt oss på. Galgenhumoren blomstret friskt!

Men for å gjøre en lang historie kort; alle klarte sølvmerket, dvs gjennomførte programmet uten en eneste null, og Elin og Scott ble beste selbygg og klarte til og med opprykket til kl. II. Resultatene står bakerst i bladet.

For å feire vel overstått spanderte vi alle på oss en bedre middag inne i Røros. Hurra for oss!

Lørdag 24. august var det på'n igjen. Trondheim Hundefestival ved Charlottenlund-hallen var åstedet denne gangen. Glemt var alle sommerfuglene som hadde rast rundt i magene våre på Røros. Vi ville prøve igjen. To av oss - Geir og undertegnede - sliter med opprykket, og Elin ville gå gjennom kl. I-programmet en gang til for å få konkurransetrening.

Været var svært varmt, ingen ideell konkurransedag for lydighet, med andre ord. Forholdene rundt var i tillegg mye mere urolige enn sist, med utstillingsringer på flere kanter og mye trafikk av folk og hunder.

Denne gangen presterte Elin's Scott å få to nuller på momenter han kunne meget godt, og det ble en tredje premie for dem denne gangen. Geir og Zack ble beste selbygg med nok en andre premie og de ble nr. fire totalt i kl. I. Undertegnede og Lita avanserte til en andre premie og sier seg fornøyd med det.

Ingen av oss har tenkt å gi oss med dette. Målet er opprykk til kl. II, så det blir flere konkurranser i løpet av høsten. Fortsettelse følger i neste nummer.

Agility

Vi har vært en del plaget med ubudne gjester ute på agilitybanen vår i sommer. Elin Setseng hadde en heller guffen opplevelse da hun skulle trenere med Scott. Noen hadde plassert flere spisse glassbiter på toppen av mønet. Disse var satt slik at en hund på veg opp hadde kunnet skåret seg alvorlig i labbene. Heldigvis så Elin glasset før noen ble skadet.

Hendelsen ble meldt i Nea Radio og skjer det igjen blir det anmeldt til lensmannen. Vi har ingen formening om hvem synderne er, men vi har gjentatte ganger sett spor etter terrengsykler/mopeder der ute. Det er ikke mye vi kan gjøre for å unngå at noe liknende skal skje igjen, men vi oppfordrer alle som bruker banen om å sjekke alle hindrene før dere slipper hunden utpå.

Brukshund

Treninga har pågått i hele sommer med små avbrudd pga ferie. Vi noterer god fremgang hos de enkelte hundene, men ingen av oss har deltatt på prøve ennu. Det regner vi med vil skje neste år.

PLANER FRAMOVER

Dressurkurs

startet mandag 2. september på Teigen. Det blir ca. 12 kurskvelder fordelt på to dager i uka, mandag og onsdag. På onsdagene går treninga delvis sammen med de videregående for å få flere hunder å forholde seg til. Kurset legger vekt på konakten mellom hund og eier og vi jobber med de vanlige lydighetsøvelsene som leder mot NKK's appellmerkeprøve. For den som ønsker det, vil det bli anledning til å avlegge en prøve i slutten av oktober.

Valpetrenings

går også på onsdager. Vi deler inn i grupper og trener delvis hver for oss, delvis sammen. Vi trener kontakt mellom eier - valp, tilgjengelighet til andre mennesker og hunder, hvordan vi hilser pent uten å hoppe opp og å kunne være på samme plassen som andre hunder samtidig som man opprettholder kontakten med eieren. Å kunne slappe av sammen med andre hunder er også viktig å lære for en valp.

Miljøtreninga

går som vanlig på onsdager. Vi starter kl. 19.00, men vil noe senere flytte fram treninga til kl. 18.00. Treningsplass er Teigen. Vi har enkel grunntraining for de som har behov for å lære å omgås andre hunder og som trenger å øve opp tilliten til fremmede folk, samt litt ringtrening for de som skal på utstilling. Ellers er det behovet til den enkelte ekvipasjone som avgjør hva vi skal arbeide med.

Dessuten har vi ei videregående-gruppe som jobber med videregående dressur der kravene til hunden øker med ferdighetene.

Brukshund-treninga

vil fortsette utover høsten. Det kan variere mellom lørdag og søndag, men klokkeslettet vil fortsatt være kl. 11.00. Vi avtaler fra gang til gang eller på miljøtreninga på onsdag. Stort sett har vi Myråsen, dvs skyttersenteret i Øverbygd som treningssted, men det kan forekomme at vi bruker andre plasser. Dette blir også avtalt fra gang til gang.

Vi trener spor og rundering kl. D (den enkleste klassen) etter programmet til Norsk Brukshund-sports Forbund (NBF). En egen lydighetsdel inngår også i dette.

Dersom du er interessert i å delta, ta kontakt med enten Gustaf, tlf: 73 81 96 06, Elin, tlf.: 73 81 81 32 eller Wenche, tlf.: 73 81 75 47.

Apellmerke-prøve Dersom det er interesse for det, vil det bli avholdt prøve i løpet av oktober.

Agilitybanen skal utvides så mye det lar seg gjøre. Vi får traktor med skyffel til å ta seg av govarbeidet. Dette vil skje snarest. En del kratt skal også bort og nye hinder må lages. Klubben har fått tilbud fra Nidaros Brukshundklubb om kurs i agility i løpet av oktober. Dette vil bli utlyst i Selbyggen når vi nærmer oss tiden. Dette vil ikke bli gjennomført dersom interessen ikke er stor nok, så nå er det opp til dere medlemmer å vise interesse når vi får dette tilbuddet. Agility er kjempemorsomt både for hund og eier!

NB! Det er viktig at ingen barn bruker hinderne til lekestativ - de er ikke dimensjonert for dette.

POLARIS®

Se den hos oss:

Importør for Norge:
KELLOX
Tel: 64 94 50 00

Gode tilbud på snøscooter, ATV. og utstyr.
Stikk innom for en uforpliktende prat.

MOTOR & FRITID

7580 Selbu
Telefon/telefax: 73 81 76 44. Mobil: 94 65 51 23

ROLLEN SOM LEDER

Sakset fra boka «*Inkalling er så mycket mera*» av Memea Mohlin.
Del 3.

Lederskap = forholdet mellom deg og hunden.

Også under lek må hunden kunne lyde et «nei»

Til og med i meget glade og løsslippne situasjoner er det vesentlig at hunden respekterer deg og det du ønsker. Forestill deg at du og hunden leker og har det veldig morsomt. Etter en stund blir leken vill, ja så vill at hunden biter deg litt for hardt i armen, alternativt får den tak i en sko og løper ivesg. Hva skjer da om du ikke kan få kontroll over den? Sannsynligvis kommer hunden til å fortsette å holde leven, hoppe fram og tilbake, bjeffe og bite deg eller så forsvinner den avgårde med din nyinnkjøpte sko.

Når du så endelig får stoppet hundens lek, kommer du da til å gjenoppta den igjen? Trolig kommer du til å unngå å havne i samme situasjon en gang til. Konsekvensen kan altså bli så ueheldig at du slutter å leke og ståke med hunden din for ikke å havne i ubehagelige situasjoner.

Akkurat dette beskrev en retrievereier. Dersom hun skulle følge det rådet hun hadde fått om å leke mer med hunden for å få den til å samar-

beide bedre, vurderte hun risikoen for at dette skulle resultere i en hund som i stedet tok gjenstanden og sprang til skogs med den. Hennes venninne kjente igjen situasjonen selv om det i hennes tilfelle var slik at hennes hund begynte med tergeleken istedet. Det vil si å nappe henne i baken for så å kute unna i håp om at hun skulle løpe etter den.

Hadde begge disse hundeførerne hatt et bedre forhold til sine hunder - det vil si hunder som vet at et «nei» ikke er noe man overhører - hadde de ikke trengt å legge lokk på all lek, men istedet kunnet ha en morsommere tilværelse med sine hunder. Forring ikke det positive samværet mellom deg og hunden. Det er det som skal være «rosinen i pølsa».

Beskytt og ta ansvar

Lederskap handler ikke bare om å kontrollere eller styre hunden. Lederskap handler veldig mye om at du skal ha vett til å forsøre hunden din og forhindre at den kommer ut for noe.

Det er du som har vurderingsevnen. Du kan forstå at den gamle mannen som kommer imot kan bli sur og heve stokken mot hunden din om den skulle løpe fram. Det kan derimot ikke den glade unghunden begripe. (Du kan ikke klandre den gamle mannen for at han vil være ifred. I henhold til norsk lov har du ansvar for alt hunden din gjør.) Men det er ditt ansvar som leder å sørge for at hunden din ikke kommer ut for noen ubehageligheter.

Du kan rope og spørre den andre hundeeieren om dennes hund er positiv til nye hundekontakter. Hunden din oppfatter kanskje svaret først når det er for sent. Du er altså ikke ekkel for det om du praktiserer en fastere holdning og ikke lenger tilater hunden å ta så mange initiativ, det er snarere din plikt mot hunden.

Selv redsel kan gi framgang

En hund som viser seg redd behøver sjeldent å gjøre det som skremmer den. Er hunden redd for å kjøre buss, kommer hundeeieren snart til å unngå å ta bussen. Er hunden redd for ting som bråker mye, er eieren ofte villig til å følge hunden en stor omveg forbi. Men dermed overlater føreren til hunden å bedømme hva som er farlig eller ikke. Hunden avgjør om de skal kjøre buss, den bestemmer når de kan gå rett fram eller når de skal gå en annen veg. Hunder som vinner - det vil si slipper å gjøre anstrengelser på grunn av sin redsel - lærer seg snart å utvide de situasjonene som gjør dem redde. Samtidig som tiltroen til eieren som forsvarer blekner ettersom det vanligvis er hunden som avgjør eller leder ekvipasjen i forskjellige retninger.

En hund hvis eier ikke er så oppmerksom på hundens redsler kommer ikke til å kunne utvikle sine redsler på samme måte som den, hvis eier reagerer på hver gest

som hunden gjør. På denne måten kan en eier tross de beste hensikter faktisk forsterke hunden sine problemer, ettersom hunden oppfatter det som om eieren bekrefter at noe er farlig ved å påpeke og akseptere hundens redsler. Av den grunn er det viktig at du er like bestemt og konsekvent selv om hunden din er veik og til og med redd.

Ta ditt ansvar

Som menneske med en intelligens som er helt overlegen hundens har du lettere for å forstå hva som er reell fare og hva som ikke er det. Ikke utsett hunden din for unødvendig ubehagelige situasjoner, men la heller ikke hunden din slippe unna i tilfeller som ikke innebærer noen virkelig fare. Oppsök situasjoner som hunden finner ubehagelig, men anstreng deg for å gjøre det så lett som mulig for den. Tilvenn den deretter ved sakte å gjøre forholdene stadig vanskeligere.

Din påvirkning

Tenk over hvordan du oppfører deg. Er du selv redd? Hvordan høres du ut - glad, oppmuntrende, trøstende, irritert? Trøster du hunden forsterker du hundens redsel. Er du irritert presser du hunden mellom deg selv og det som skremmer den.

Ikke ros hunden før den har gjort noe bra. En hund som står og

nøler skal ikke få noen ros. Da belønner du jo tvilen! Helst skal rosen komme nøyaktig samtidig med at hunden kommer fram og gjør det du ba den om å gjøre. Vær nøy med å holde deg rolig ettersom hunden antagelig er ganske vår. Behold roen også når du belønner hunden, men gjør det med desto mørke inderlighet.

Vær bestemt

Som leder er det meget viktig at du selv vet hva du vil og at du insisterer på å drive gjennom kravene dine. Selvfølgelig er det en fordel å være fleksibel og også kunne se tingene fra hundens side. Men alt med måte, forståelse kan også føre til ubesluttoshet dersom det ofte innebærer at du forandrer dine avgjørelser. Du mister ikke din hunds tillit om du står på ditt i en konfliktsituasjon, derimot kan dette skje dersom du ombestemmer deg altfor ofte. Tviler du i ubetydelige situasjoner blir det vanskelig for hunden å vite om den får din beskyttelse i mer tilspissede. Risikoen er dessuten stor for at den oppfatter deg som lunefull ettersom den ikke forstår hva det er du vil. Et aktivt, målbevisst individ har mye større sjanse til å felle et bytte enn et individ som nøler. Dermed er også det individet bedre rustet som leder enn det tvilende og blir den som de/den andre vil følge. I hundens øyne er det sjeldent mer komplisert enn som så.

Kvinnelig og mannlige lederskap

Ord som dominans, leder, lederskap og hierarki er vanlige ord innen hundemiljøet. En del finner begrepene selvfølgelige, andre oppfatter dem nesten som støtende. For min del ble de forskjellige oppfatningene til slutt meget tydelige. Gang på gang møtte jeg kvinner som med påfallende lett tonefall og med et skuldettrekk kunne si: «Antagelig har jeg et dårlig lederskap over hunden.»

De gangene jeg antydet for en mann at han hadde svakheter i sitt lederskap, ble reaksjonen vanligvis en tydelig indignasjon.

Hva kommer det av at kvinner og menn reagerer så ulikt? Hvorfor synes ikke kvinner at det er spesielt flaut at lederskapet er dårlig? Hvorfor er det så viktig for mannen at det er bra? Kan det hele skyldes våre kjønnsroller? Likedan som at en del ord er typisk mannlige, ord som:

beslutsom, dominant, målbevisst, krevende, påståelig.

Er følgende ord mer passende for å beskrive en kvinne?

Behagelig, smidig, forståelsesfull, oppofrende, fleksibel.

Men hvilke av ordene forbinder du med et lederindivid? Antagelig ser du mer på «beslutsom» og «målbevisst» enn på «fleksibel» og «oppofrende». Kan det være slik at det er lettere å kombinere den mannlige identiteten med rollen som leder over hunden, enn

hva det er for kvinnene å kombinere sin kvinnelige identitet med lederskapsrollen?

Dersom mannen er en dårlig leder over sin hund, kan han da oppfattes som en umandig svekling? Er det på samme måte tvilsomt om en kvinne kan anses å være kvinnelig og feminin om hun samtidig er en sterk leder over sin hund?

Scener fra to perspektiv

En mann er ute og går med hunden sin. Hunden er ukoplet, men når mannen oppdager en møtende ekvipasje ber han hunden om å gå på plass. Mannen ser straks at hunden vil løpe fram og hilse på de møtende og sier derfor ettertrykkelig «Neil!» til hunden. Dette gir imidlertid hunden blaffen i og stikker avgårde. Mannen blir i dette tilfellet krenket over hundens ulydighet. Han ruser etter for en hver pris å bevise for hunden at han minsant ikke er den man ustraffet overhører. Hunden lykkes altså med andre ord ikke med sitt framstøt. Hvordan den andre hundeføreren kan tenkes å oppfatte ham og hans oppførsel anser mannen for å være temmelig uinteressant akkurat da.

Hva føler en kvinne i den samme situasjonen, når hunden stikker avgårde til tross for at hun har nektet den å gjøre det? Selvfølgelig blir hun også skuffet over

hunden som ignorerer henne, men mange kvinner tør ikke gjøre det samme som mannen - løpe etter og straffe hunden - av hensyn til hvordan den møtende hundeeieren skulle oppfatte henne og hennes oppførsel. Av den grunn blir hennes reaksjon ofte lammet og risikoen er stor for at hunden har framgang med sin ulydighet.

Dersom nå hunden tross alt i siste sekund stopper og vender tilbake til mannen respektive kvinnan? Mannen blir fornøyd for at hans øre blir gjenopprettet. Han synes ikke uten videre at hunden er flink, den gjør snarere til slutt det den skulle ha gjort med en gang. Mannen belønner derfor ikke hunden, i alle fall ikke overstrømmende. For hundens del var det altså ikke lønnsomt å gjøre matfar tillags.

For kvinnan som ikke har så mye prestige å ivareta, blir det lettere å se hundens prestasjon og hun belønner den med varme. Hunden vinner på å lystre.

Begge førerne begår store feil. Den beskrevne mannen kommer etterhvert til å få en krypende øyentjener. Kontakten mellom hund og fører blir ødelagt om mannen ikke lærer seg å belønne hunden og vise den sin glede. Den beskrevne kvinnan kommer til å få en hund som bare hører etter når den selv har lyst. Det lønner seg riktig nok for den å adlyde, men det

koster på den andre side ikke noe om den ikke gjør det.

Med andre ord er det den person som kan forene det gode hos begge kjønnene som blir den mest fremgangsrike hundeføreren.

Når nei-et missforståes

At hunden oppfatter sin menneskelige familie som en flokk er lett å akseptere. Hva det innebærer er ikke alltid like lett å forstå.

Ved siste kveldsluftingen møter hund og eier en kraftig bedugget mann som har visse problemer med å gå rett. Hunden stivner straks og begynner og knurre lavt. «Nei, stille», hveser hundeeieren, som synes situasjonen er pinlig og rykker tilbake hunden når den truende setter kursen mot den slingrende mannen. Da begynner hunden å dra i båndet på alvor og skjeller mot mannen. Ja, det blir rett og slett slik at jo mer hundeeieren forsøker å stoppe hunden, desto verre oppfører hunden seg.

Som hundeeiere blir vi fortvilet over at vi ikke kan få hunden til å respektere vårt «Nei». Vi spør oss selv hvor mye vold vi skal være nødt til å bruke for å få hunden til å høre på oss. Like opprørt som hunden ser vi bare situasjonen fra vår egen synsvinkel og glemmer å forsøke å se den fra hundens.

Tenk deg ulveflokkens som ligger og hviler i nærheten av hiet. Lengst ut mot skogbrynet ligger en ung hann og

sover. Ettersom det er han som ligger nærmest, er det også han som først oppdager den fremmede ulven som nærmer seg. Unghannen kaster seg opp og begynner høylydt å alarmere de andre i flokken. Men etterpå gjør han ikke lengre det han burde. Han venter ikke på det individet som har størst kraft og erfaring - lederindividet, - men ruser selv ut for å møte og avgjøre hvordan den fremmede ulven skal behandles.

Hvordan reagerer lederulven? Kommer han til å løpe etter og ta affære med den oppstasige unghannen som frekt overtok hans ansvar eller hva kommer han til å gjøre?

Ja, hva ville du selv ha gjort? Si at dere møtte et menneske på veien som på en truende måte nærmet seg familien din. Plutselig løper din egenrådige, niårige sønn fram for å jage bort fremmedkaren. Hva blir din reaksjon? Å lekse opp for barnet? Hva rekker den truende mannen å gjøre imens, og hvem forsvarer da din øvrige familie? Antagelig kommer du til å fange inn barnet ditt for så hurtig å bevege dere bort fra plassen. Men etterpå, når alt har roet seg ned og dere har forlatt den merkelige personen bak dere, ville du sannsynligvis ta en lengre diskusjon med «helten» og opplyse ham om alle de farene han hadde utsatt dere og seg selv for.

Det samme ville trolig lederulven også gjøre. Å krangle med den unge hannen i det kritiske øyeblikket ville bety å overlate reviret, hiet og valpene

til innitrengeren. Flokken må alltid holde sammen mot utenforstående. Det er bare i fravær av ytre trussel at det finnes tid og anledning til indre konflikter. Når den fremmede ulven har blitt jaget bort vil sannsynligvis den ranghøye ulven ta oppgjøret med den ranglave i forbindelse med en bagatellaktig situasjon for å avklare om den yngre gjør krav på lederposisjonen eller ei.

Hunden opplever altså at flokken blir truet av den beduggede mannen. Den advarer ved å knurre. Hundens spontane reaksjon på ditt lavemælte «Nei» er at du også knurrer. Når du rykker i båndet oppfatter den det som om du hisser opp den og dermed ber om ytterligere skjerping av beredskapen. For hunden vil det være naturlig atferd at flokkmedlemmene heier på hverandre og holder sammen mot omverdenen i en kritisk situasjon. Dette er en av de viktigste grunnen til at du først bør lære inn betydningen av ordet «Nei» før du kan bruke det i opphissede situasjoner. Hunden må ha så mye respekt for ordet - det vil si for deg - at den straks avbryter sitt foretak og istedet tar kontakt med deg.

Dersom ordet «Nei» ennu ikke har noen betydning for hunden din er det trolig at den kommer til å oppfatte det som et «Heia!», for det er ifølge hunden hva du burde si i en slik situasjon.

Dette er også forklaringen på at hunden har så mye lettere for å adlyde sin fører når de er alene og aller helst om de befinner seg innendørs. Skjerper du da tonefallet gjelder det noe innen flokken. Er dere derimot ute, tar hunden det for gitt at ditt forandrete tonefall gjelder en utenforstående. For hunden er det en selvfølgelighet at flokken i tykt og tynt holder sammen mot fremmede. I hundens øyne er det ikke «anledning» til å ta opp konflikter innen flokken så lenge det finnes utenforstående i nærheten. Av den grunn får ofte din tilsnakkelse motsatt effekt. Du ber hunden om å roe seg ned hvilket den heller oppfatter som et alarmsignal om økt beredskap, hvor på hunden stresser seg opp for å være forberedt på å jage bort den som forsøker å true dere.

(fortsettes)

Diverse aktiviteter med hund

Kløvsport

av Per Nymark/Norges Hundekjørerforbund
Sakset fra «Den norske Hundeboka»

Kløvhunder har vært brukt av naturfolk som eskimoer og indianere i lang tid. Til Norge kom kløvporten med fangstmenn rundt århundreskiftet. Kløving er en fin måte å utnytte hundens arbeidslust og evne på. I tillegg er det direkte nyttig med tanke på at en godt trenet hund kan bære 10-20 kg på en dagsmarsj i fjellet.

Her skal vi gi noen grunnleggende tips om kløving, ytterligere informasjon om høvelig utstyr og om hvordan man skal trenere og føre kløvhunden, kan man finne i materiell fra Norges Hundekjørerforbund i Oslo. Det er også en stor fordel om man søker råd hos erfarte folk om utstyr og pakking av kløven. Feil på disse områdene kan gi stort ubehag for hunden.

Kløvporten

Normalt bør hunden være helt utvokst før den får bære kløv. Det vil si at den må være ca. 2 år gammel. Dersom vi belaster en valp eller en unghund med tunge kløvposer, så kan det lett føre til at den ødelegger eksteriøret. Hunden har i valpe/unghundtiden en myk bensubstans som forandrer seg til den er omlag 20 måneder gammel. Det er viktig å merke seg at grove, tunge hunder er senere utviklet enn mindre, «tørre» hunder. En grov, tungbygget hund må vi vente lengre med før den kan bære kløv. Skjelett, muskel og seneskader kan forekomme hyppigere hos disse hvis de blir belastet for tidlig.

Kløv og raser

En hvilken som helst hunderase kan i prinsippet bære kløv under den forutsetning at kløven passer til hundens størrelse, men i praksis vil nok dette ikke løse gjennomføring.

Tenk på våre lavbente hunderaser som f.eks. dachshunden. Dersom vi lot den bære en liten kløv, så ville den få store vanskeligheter i terrenget. Kløvposene ville støte bort i de aller minste ujevnhetene i terrenget. Med andre ord kan man si at for å ha nytte av hunden som kløvbærer, må den ikke være for liten av vekst.

Erfaringen viser at de beste kløvhunder er de mellomstore hunderasene med en skulderhøyde mellom 45 - 74 cm. Innenfor denne rammen finner vi svært mange

raser som er ypperlige kløvhunder, men det er selvfølgelig forskjell på kløvkapasiteten til en robust riesenschauzer mot en elegant mynde.

Stort sett kan man si at alle våre tjenestehundraser, de polare spissundrasene, airedaleterrieren, våre vakt- og selskapshunder, de stående fuglehunder og retrieverrasene er meget gode kløvhunder.

Kløvens vekt

Kløvhundens bæreevne avhenger av følgende faktorer:

Hundens egenskaper:

1. Hundens skulderhøyde
2. Hundens eksteriør (kvadratisk eller rektangulær)
3. Hundens gemytt (den må ha tæl)
4. Hundens kondisjon og alder

Terrenget man skal gå i:

1. I lett terrenget med lite stigning kan den bære mest
2. I ulendt terrenget med harde moter og bratte nedstigninger må lasten i kløvene reduseres.
3. Tett kratt eller områder med store steiner eller tuer som kløvene slår mot vil fort trette ut hunden.

Turens lengde:

1. På korte distanser bærer selvfølgelig hunden mere enn på lengre.
2. Kløvens vekt må også være i samsvar med hvor mange dager i trekk hunden skal bære kløv.

På en week-end tur kan den bære langt mere enn på 2 - 3 ukers hard fjelltur med lange dagsmarsjer, hvor såre poter og gnagsår kan forekomme.

Vi ser at ut fra de forannevnte momenter så avhenger hundens bæreevne av dens personlige egenskaper, terrengets beskaffenhet og turens lengde.

En gammel regel sier at hunden skal kunne bære halvparten av sin egen kroppsvekt. Med andre ord, så kan en hund på 40 kilo bære 20 kilo i kløv. I noen tilfeller kan dette stemme, men det holder i hvert fall ikke stikk for de hunder som er tyngre enn ca. 40 kilo. Erfaring har vist at hunder over denne kroppsvekten vil få store vanskeligheter med å bære halvparten av sin egen kroppsvekt.

Min erfaring er at hunder mellom 30 - 40 kilo vanligvis kan tåle å bære kløver mellom 14 - 20 kilo.

Ligger kroppsvekten mellom 15 - 30 kilo, bærer de ca. 5 - 14 kilo. Mange og lange fotturer i det norske høyfjell har vist meg at en riesenschnauzer på 37 kilo kan bære opp til 20 kilo dag etter dag, mens en airedaleterrier under de samme fjellturene bar ca. 12 - 14 kilo.

For mine irsksettere, pointere og vorstehhunder med kroppsvekter fra ca. 24 - 36 kilo, så greier de fra 10 - 15 kilo på lange og anstrengende turer.

Fordeler med kløvhund

En middels stor hund spiser ca. $\frac{1}{2}$ kg tørrfôr pr. dag. Dette blir 3,5 kg på en uke. Da den ganske lett bærer 12 - 14 kg, vil den dermed bære hele 9,5 kg i nyttelast, som f.eks. stormkjøkken, rødsprit, spisebestikk, teltstenger, kaffe og sukker på plastflasker og hermetikkbokser.

En riktig pakket ryggsekk (uten mat) regner DNT skal veie mellom 8,5 - 11 kg på en fottur mellom hyttene deres. Vi kan nå begynne å reflektere over hvilke muligheter dette kan by oss.

1. Vår egen sekk blir lettere. Dette fører til at vi kan gå lengre og mere anstrengende turer pr. dag.
2. Vi trenger ikke å være avhengige av turisthyttene. Med hjelp av kløvhund kan vi bære med oss fjelltelt og proviant for flere dager. Vi kan ferdes utenom allfarvei og fotturiststrømmen på de vanlige fjellturene.
3. Hunden føler at den gjør nytte for seg. Enhver normal hund gleder seg over å bære kløv. Du kan nyte både turen og hvor lett og uanstrengt hunden tar seg fram.
4. Men det er ikke bare på lange fjell- og skogsturer hunden kan benyttes til kløving. Hjemme kan den også gjøre nytte for seg til handleturer på butikken.
5. På søndagsturer i marka kan den bære nista og kaffekjelen og litt ekstra klær.
6. For jegere kan jakthundene bære patroner og proviant når de farter langt unna folk.

Sykkelmosjon

av Barbro Eklund, sakset fra «Hunden i Fokus»

Sykkelturer er morsomt og sunt for de fleste hunder som er i god form, og ikke er altfor småvokste. Turens lengde og tempo må tilpasses hundens alder og kondisjon, og må aldri overdrives. Valper og unghunder må aldri mosjoneres med sykkel, da all overmosjonering er skadelig for voksne dyr som har en ennå uferdig benbygning. Sykkelmosjon er alltid overmosjon for en valp eller unghund, uansett hvor forsiktig man er!

Hunden må gradvis vennes til sykkelmosjon, med bare korte strekninger i begynnelsen. En del av sykkelmosjoneringen kan skje på grus- eller asfalteier, men bør alltid avsluttes på mykt underlag, f.eks. en skogsti. Ta aldri en hund med på sykkeltur i sterkt sommervarme; benytt heller timene tidlig om morgenen eller om kvelden, når det er svalt. Når man kommer hjem, bør man kontrollere at tredeputene ikke har fått sprekker eller andre skader.

Man skal ikke sykle fortare enn at hunden kan trave i jevnt tempo. Og ikke glem at frem og tilbake er like langt.

- Salg
- Internett
- Datakurs
- Programutvikling
- Konsulenttjeneste

Selbu IT-senter

Kurslokale i 2. etg. på Selbu Hotell
73 81 77 88 eller 73 81 75 47
e-mail: stigberg@sn.no

Dressur og lydighetstrening

- ved Wenche R. Krogstad -

Etter å ha trent lydighet og bruks med egen hund i seks år og å ha fungert som instruktør på viltspor og dressurkurs i de siste fire årene har jeg gjort meg noen tanker omkring selve treningsstasjonen. Som instruktør kommer man bort i mange forskjellige problemer hos den enkelte ekvipasje både når det gjelder selve innlæringen og oppførselen hos den enkelte hund/eier.

For å løse problemene blir det ofte til at jeg tør til bøker skrevet av garvede og flinke hundefolk som f.eks. Anders Hallgren, Svend Jerverud, Memea Mohlin og Eberhardt Trumler. I tillegg er det gitt ut en hel del bøker som omhandler selve innlæringen av de forskjellige momentene, både innen bruks og lydighet.

Her kommer noen viktige punkt å merke seg for dem som ønsker å oppnå et godt resultat:

Lydighetstrening styrker lederskapet. Morsom og lefftattelig dressur er en fordel for alle hunder uansett psyke. Kravene må tilpasses den enkelte - likeså opplegget generelt. Korte økter passer for den myke/nervøse hunden. Problemhunder takler ikke så godt anstrengende trening. Arbeid rolig og metodisk.

Press aldri en hund som er «tom». Det vil i verste fall fungere som «avlæring» av allerede tilegnede ferdigheter. Husk at treninga skal være lysbetont! Avbryt treninga dersom hunden viser tegn på å være sliten: Gjesping, kløing bak øret, sette seg og se ut i lufta, legge seg ned.

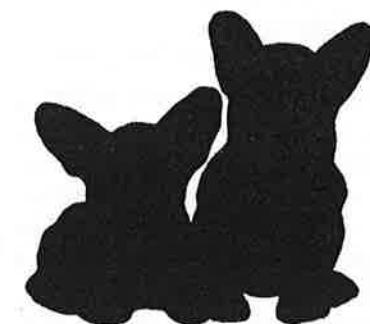
1. bud i all slags omgang med hund: Det er absolutt forbudt å straffe en hund som viser underkastelse - da har hunden allerede gitt seg. Man slår ikke den som ligger nede! En hund som blir straffet når den har underkastet seg vil etterhvert miste tilliten til sin eier. Underkastelsessignaler er: «Rundt» hode og vikende blikk - lav kroppsholdning - lav, vistende hale, gjerne med halen mellom bena - gjesping - den unngår blikkontakt - buken i været. Å kue en hund til lydighet er ikke lederskap!

Det er meget viktig å være konsekvent ved oppdragelse og trening av hunden. Den blir trygg og skjønner hva du mener. Er du alltid konsekvent vil hunden stole på deg.

En opphisset hund blir mer opphisset ved at eier/trener også hisser seg opp. Når hunden viser uønsket atferd er det meget viktig at lederen beholder roen. Avbryt treningen dersom hunden er ukonsentrert og heller vil herje rundt med båndet eller den ballen du vil den skal apportere. Overse den og finn på noe annet når den «kommer ned på jorda» igjen; evt. ta en pause. Sørg for å ha hundens fulle oppmerksomhet når du trener, få den til å synes at det du tilbyr den er morsommere enn noe annet akkurat nå!

Rimelig hundeforsikring i Gjensidige.

Ta kontakt med oss!

 GJENSIDIGE
Sør-Trøndelag

7580 Selbu, tlf.: 73 81 79 00

DIN DYREBUTIKK

Godt utvalg i
* Hundeutstyr
* Hundefør

Anubi AS - Hellsenteret - Stjørdal

Tlf.: 74 82 58 00

FRA VALP TIL FØRERHUND FOR BLINDE

Sist høst bestemte styret i STBK at klubben skulle være med å gi økonomisk støtte til Norges Blindeforbunds Førerhundskole. Pengene går til treningen av et kull med labrador retriever valper som skal læres opp til å bli førerhunder for blinde. Som en motytelse vil vår klubb få tilsendt fire rapporter om valpene og Førerhundskolen. På den måten kan vi få et lite innblikk i hvordan en hund forberedes til å bli "øyne" for en ikke-seende person. Her kommer andre brev.

Uten førverter kan Førerhundskolen ikke eksistere

En liten valp trenger trygghet og kjærlighet for at den skal utvikle seg til en harmonisk og glad hund. Derfor utplasseres valpene hos førverter, vanlige familier, som tar hånd om valpene de første 12-15 månedene av livet.

Forutsetningen for at en valp skal utvikle seg til en god førerhund, er at den får vokse opp i et harmonisk hjem og førverten skal gi valpen en trygg familiessituasjon, lære den å bli renslig og gi den en grunnleggende oppdragelse. Det viktigste for valpene våre, er at de blir godt miljørent. Det betyr at de får være med der førvertfamilien ferdes: I butikker, på busser, trikker og tog, i bytrafikk og i naturen. Valpen skal så tidlig som mulig bli vant til støy, man-

ge mennesker og andre dyr, og den skal lære å føle seg trygg i ulike situasjoner.

Førerhundskolen følger opp

Før valpen leveres til sin nye familie, har vi et informasjonsmøte hvor vi informerer førverten om hvordan vi ønsker at våre hunder skal behandles i hjemmet. I den perioden valpen bor hos førvet, arrangerer Førerhundskolen regelmessige førvertsamlinger med valper og familiemedlemmer, samlinger som er til glede og nytte for alle parter. Utenom samlingene står vi alltid til tjeneste med råd og veiledning til førvertfamiliene.

Førvert for førerhundvalp - en morsom og fin oppgave

Familien Bratli er førverter for en av Førerhundskolens valper for tredje gang.

Hvorfor tar de på seg en slik oppgave?

- Vi synes det er positivt å få ta direkte del i utviklingen fra valp til førerhund.

Hvordan oppleves det å få en liten valp og vite at den bare er til låns?

- Vi var spente første gang, men det gikk bra. Vi er mentalt forberedt på at vi må gi den fra oss, og det blir som regel en myk overgang fra å være hundeeier til å «miste» hunden. Når den går over i trening, kan vi ha den hos oss i helgene, og vi er gjerne barnevakt om Førerhundskolen har behov for det.

Vi er også med når hunden skal overleveres til sin nye eier, og vi har hatt en del kontakt med synshemmde som har fått «kvåre» hunder. Denne kontakten setter vi stor pris på.

Det første året i valpens liv er avgjørende for hvordan den blir som voksen. Hvordan oppdrar dere valpen?

- Stort sett som en vanlig hund, men vi må passe på å undertrykke overdreven trang til lek og viltethet. Hunden skal forstå at vi bestemmer. Og vi må være konsekvente. Slik blir det jo når den kommer i arbeid - den synshemmde må ha full kontroll over sin hund.

Hva synes du om oppfølgingen fra Førerhundskolen?

- Den er meget god. En gang i måneden arrangerer de førvertsamlinger hvor vi møter andre førverter og valper. Trenerne sjekker hundene, og vi lærer mye om hundehold og hundens språk. På disse samlingene trener vi også sammen med hundene, utendørs og innendørs. Det er ikke til å legge skjul på at man blir som en myrsnipe når det gjelder ens egen valp - den er selvfølgelig både flinkest og penest! En annen viktig del av oppfølgingen Førerhundskolen driver, er regelmessig helsesjekk og vaksinering hos veterinær. Dette betaler Førerhundskolen. Som tredje gangs førvert kan jeg bare anbefale denne oppgaven på det varmeste!

Hvem bestemmer egentlig her?

En leksjon i å bli Alfa.

- Av Vicki Rodenberg, Chairman of American Chow-Chow Club -

Denne artikkelen handler om hvordan en hund i kraft av sine flokkinstinkter faktisk kan overta styringen av din familie, og hvordan DU kan gjøre noe med det uten å måtte ty til voldelige metoder.

Artikkelen er hentet fra et Dobermann-forum på Internett og har kanskje noen «amerikanske» syn på tingene. (Sakset fra «Akita Posten» nr. 3/96 som igjen har sakset den fra «DobermannPosten» nr. 1/96)

«Hunden min forsøkte akkurat å bite meg! Alt jeg gjorde var å be ham gå ned fra sofaen.»

«Hunden min roter i søppelbøtta, og når jeg dyster henne bort knurrer hun mot meg. Hva er galt med henne? Jeg trodde hun var glad i meg!»

«Vår hund er veldig hengiven mesteparten av tiden, men når vi prøver å få ham til å gjøre noe han ikke vil gjøre, glefser han etter oss.»

Hva har disse tre hundene felles? Er de slemme eller rett og slett farlige? Nei - de er «Alfa». De har overtatt lederskapet i familiene som elsker dem. I stedet for å ta imot ordre fra sine herrer, gir disse hundene ordrer til de selvsamme! Hundens din kan være veldig glad i deg, men allikevel forsøke å dominere deg og andre medlemmer av din familie.

Hunder er sosiale skapninger og tror på den sosiale orden. Hundens sosiale system er en «flokk», med en klart definert «hakke-orden». Lederen for flokken er Alfa, storsjef, superhund. Han (eller hun) får det beste av alt - den beste maten, det beste stedet å sove, de beste lekene osv. Lederen får også være først til altting - han spiser først, forlater rommet (huset, leieligheten osv.) først, får oppmerksomhet først. Alle de andre hundene i flokken respekterer Alfahundens ønsker. Hvilken som helst hund som utfordrer Alfahundens autoritet får raskt en fysisk påminnelse om hvor hans plass i flokken virkelig er.

Din familie er din hunds «flokk». Mange hunder tilpasser seg lett til de lavere nivåene i den menneskelige flokkens hakkeorden, og lager lite bråk. De gjør det de blir fortalt og utfordrer ikke autoritet. Andre hunder passer ikke fullt så godt inn. Noen av dem er født naturlige ledere og prøver alltid å utfordre sine menneskelige Alfaer. Andre hunder er «sosiale klattrere» - de er alltid på utkikk etter en måte å komme seg litt nærmere toppen av familiens stige. Disse naturlige ledere og «sosiale klattrerne» kan skape problemer for en uoppmerksom eller uvitende familie som ikke er klar over hundens naturlige flokk-instinkter. Noen familier oppfordrer sine hunder til å ta over flokken uten at de selv er klar over det. De behandler sine hunder som likeverdige, ikke som underordnede. De gi dem spesielle privilegier som f.eks. å få lov til å sove på sofaen eller i sengen. De trener ikke hundene sine og de lar dem slippe unna med å ikke adlyde kommandoer. I en virkelig hundeflokk ville ikke andre enn Alfahunden få slik spesialbehandling. Alfa har ingen ting med størrelse å

gjøre. Den minste lille chihuahua kan være en kjæledyr-Hitler. Faktisk er det slik at jo mindre hunden er, jo mer har mennesker en tendens til å dulle og tulle for den - som igjen får hunden til å føle seg mer dominant og at den har kontroll over sine mennesker.

Alfahunder er tilsvarende ofte fine kjæledyr. De er selvsikre, smartere enn gjennomsnittet og veldig hengivne. De kan være vidunderlige med barn og snille mot fremmede. Alt ser ut til å være helt topp i forholdet - helt til noen irriterer ham/henne, eller forsøker å tvinge den til noe den ikke vil. Da, plutselig kan denne flotte hunden knurre eller forsøke å bite noen, og ingen forstår hvorfor.

I en virkelig hundeflokk er ikke Alfahunden ansvarlig overfor noen. Ingen gir ham ordrer, eller forteller ham hva han skal gjøre. De andre hundene i flokken respekterer hans posisjon. Hvis en annen hund er dum nok til å utfordre Alfahunden ved å forsøke å ta maten hans eller hans favorittsoveplass, vil Alfaen raskt ircleset ham med et hardt blikk, eller et knurr. Hvis dette ikke virker, vil han utøve sitt lederskap med tennene. Dette er helt naturlig, instinktiv oppførsel - i en hunds verden. I en menneskelig familie er imidlertid den slags oppførsel uakseptabel og farlig.

Hunder trenger og ønsker ledere. Instinktivt vil de forsøke å passe inn i en flokk. De vil ha tryggheten av å vite sin plass i flokken, og hva som er forventet av dem. De fleste av dem har ikke noe ønske om å bli Alfahund - de vil at noen andre skal ta ansvaret, beslutninger og gi ordrer. Hvis hans/hennes menneske ikke utover dette lederskapet, vil hunden ta denne rollen selv. Hvis du har latt din hund bli Alfa, er du under hans nåde, og som leder kan han enten være en snill konge eller en vill tyrann!

Hvis du lurer på om din hund er Alfa i din husholdning, så er han sannsynligvis det. Hvis hunden respekterer bare ett eller to medlemmer av familiene, men dominerer de andre, har du fortsatt et problem. Hundens plass er på bunnen av din families hakkeorden, ikke på toppen eller et sted i midten.

For å gjenvinne din riktige plass som familiens Alfa, trenger hunden din noen leksjoner i hvordan den skal være underordnet, ikke likeverdig. Du skal vise ham hva det betyr å være hund igjen. Din hunds mor viste ham veldig tidlig i livet at hun var Alfa, og at han måtte respektere henne. Som valp fikk han en trygg plass i valpekassens flokk, og på grunn av denne trygheten kunne han koncentrere seg om å vokse, leke, kose seg og bare være hund. Hundens din vil egentlig ikke ha ansvaret som følger med å være Alfa, måtte ta beslutninger og forsøre sin plass på toppen. Han vil ha en leder å følge og forgude, slik at han får friheten ved å bare være hund igjen.

Hvordan bli lederen i din flokk.

Hunden din følger med deg hele tiden og leser kroppsspråket ditt. Han vet om du er usikker eller komfortabel i lederrollen. En usikker holdning fra din side vil forvirre ham og gjøre ham utrygg, og hvis han er en naturlig leder eller en sosial klatter vil dette oppfordre ham til å innta Alfa-posisjonen og «fortelle deg» hva du skal gjøre.

«Alfa» er en holdning. Den involverer avslappet selvsikkerhet, verdighet, intelligens og et drag av autoritet. En hund kan merke denne holdningen nærmest øyeblikkelig - det er slik moren hans oppførte seg overfor ham. Følg med en profesjonell hundetrener eller en god

lydighetsinstruktør. De står faste og bestemte og bruker stemmen og blikket til å fortelle hunden at de er i stand til å få det slik de vil ha det. De er rolige, men bestemte - kjærlige, men harde, alt på samme tid. De fleste hunder er øyeblikkelig underkastende overfor denne type personlighet fordi de gjenkjenner og respekterer en Alfa når de ser en.

Øv på å være en Alfa. Stå oppreist med skuldrene bakover, gå med hevet hode, øv på å bruke en ny tone i stemmen, en som er dyp og bestemt. Ikke *spør* hunden din om å gjøre noe - *fortell* ham det. Det er en forskjell. Han vet forskjellen også! Husk, som Alfa har du retten til å lage reglene og gi ordrene, hunden din forstår det instinktivt.

For de fleste hunder vil bare denne endringen i holdningen din, samt et dressurkurs, være nok til å snu tilstanden og få deg etablert som Alfa. Med en hund som allerede har tatt over husholdningen og har besetst sin posisjon med knurring og biting, og fått slippe unna med det, må du gjøre litt mer enn bare å bestemme deg for å bli Alfa. Hunden trenger i tillegg en holdningsjustering.

Naturlige ledere og sosiale klatrere gir ikke opp sin Alfa-posisjon sånn helt uten videre. Den plutselige endringen i din oppførsel blir et sjokk for dem, og de vil føle seg truet. Hunden din kan til og med oppsøre seg mer aggressivt enn før. En Alfa-hund vil instinktivt reagere på utfordringer mot sin autoritet. Det ligger i hans natur å slå ned på revolusjonerende opprør blant undersättene! Slapp av, det er måter å gå rundt dette på.

En Alfahund vet allerede at han kan ta deg i en fysisk kamp, så å returnere hans aggressivitet med vold vil ikke virke. Før du har etablert din posisjon som Alfa, vil korrigeringer som slag, risting eller «ving på ryggen»-teknikker beskrevet i noen bøker ikke virke. De kan rett og slett være farlige for deg. En Alfahund vil reagere på disse metodene med vold, og du kan bli seriøst skadet!

Det du må gjøre er å bruke hodet! Du er smartere enn han er, du må også være staare enn han er. Det som blir beskrevet her, er en effektiv, ikke-voldelig metode for å fjerne hunden din fra Alfa-posisjonen, og plassere ham tilbake på bunnen av familiens totempåle der han hører hjemme og skal være. For at denne metoden skal virke må hele familien være med. Den krever en holdningsendring fra alle medlemmene, og en ny måte å jobbe med hunden på.

Dette er seriøst. En hund som biter og truer mennesker er farlig, uansett hvor mye du er glad i den. Hvis det å behandle hunden din som en hund og ikke som en likeverdig høres hardt ut for deg, så husk at samfunnet rundt deg ikke lenger tolererer farlige hunder. Rettssaker etter hundebitt blir nå oppgjort for millioner av dollar (*artikkelen stammer fra USA*) - du kan miste hjemmet ditt og alt annet du eier hvis hunden din skader noen. Hunden din kan bli avlivet.

Rekruttskole for justering av Alfa-holdning

Fra denne dagen av og fremover skal du lære hunden din at den er en hund, ikke et minimenneske i en hårete dress. Moren hans viste ham engang hvordan han skulle være hund, og motta ordrer. Etterhvert, gjennom mangel på trenings eller misforståtte intensjoner, har han glemt dette. Med din hjelp skal han igjen huske hva han er og hvor han passer inn i denne verden. Om ikke lenge kommer han til og med til å like det!

Hunder har blitt avlet fram for å komme til mennesket for å få mat, kameratskap og ledelse. En Alfahund spør ikke om det han vil ha, han forlanger det. Han lar deg forstå uten dikkedarer at han vil ha mat, vil ut, vil leke eller kose, og at han vil det NÅ!. Du skal lære ham at, fra nå av, må han gjøre seg *fortjent* til det han vil ha. Ingen flere gratisturer. I begynnelsen vil dette være litt av et sjokk for ham, men du vil bli overrasket over hvor fort han fanger opp tråden, og faktisk blir ivrig etter å tilfredsstille dine ønsker.

Hvis hunden din ikke allerede kan det, lær ham kommandoen SITT. Belønn ham med ros og en godbit. Ikke gå overbord med rosen. Et enkelt «flink gutt/jente» med en glad stemme er nok. Heretter, hver gang hunden din vil noe - middag, en tur ut, oppmerksomhet - hva som helst - kommander ham (husk, ikke spør ham, kommander ham) til å sitte først. Når han gjør det, ros ham med et «flink gutt!» e.l., og kommander ham FRI, og gi ham hva-det-nå-var han ville som en belønning. Hvis han nekter å sitte, så bare gå fra ham og IGNORER ham. Ingen SITT, ingen belønning. Hvis du tror han ikke forstår kommandoen, så tren mer, helt til han kan. Hvis han bare ikke vil adlyde, ignorer ham - IKKE gi ham det han vil ha, eller belønn ham på noen som helst måte.

Få ham til å sitte før han får maten sin, få ham til å sitte foran døren før dere går ut, få ham til å sitte foran deg for å bli kjælt med, få ham til å sitte før han får leken sin. Hvis du vanligvis lar maten stå framme hele tiden, så slutt med det. Begynn å fore to ganger om dagen, og du bestemmer til hvilket tidspunkt. Få ham til å sitte før føring. Hvis han ikke adlyder kommandoen - ingen mat. Gå vekk med maten og IGNORER ham. Ta fram maten senere og kommander SITT. Hvis han forstår kommandoen, ikke si det mer enn en gang. Han hørte første gang. Gi kommandoen mens du står, og bruk en dyp, bestemt tone i stemmen.

Hvis hunden respekterer noen medlemmer i familien, men ikke andre, la de andre være de som fører ham og gir ham alle de andre gode tingene i (hunde)livet framover. Vis dem hvordan de skal få ham til å adlyde SITT-kommandoen, og hvordan de bare skal gå vekk og ignorere ham hvis han ikke gjør som han blir fortalt. Det er viktig at hele familien følger denne veiledningen. Hunder er som unger - hvis de ikke får det som de vil hos pappa, går de til mamma. Hvis hunden din finner et medlem av familien den kan dominere vil den fortsette å gjøre dette. Men du vil at hunden skal lære å respektere og adlyde alle. Husk - hans plass er ved bunnen av totempålen. Å tippe ham ned fra toppen hjelper, men hvis han tror han er et eller annet sted i midten, vil du fortsatt ha problemer.

- **Tenk!** Du kjenner hunden din og hva han mest sannsynlig gjør i de forskjellige situasjoner. Vær et skritt foran ham og forutse hva han vil gjøre, slik at du kan unngå det eller korrigere det. Hvis han går i søpla og knurrer når noen stopper ham, så gjør søppelkassa tilgjengelig for ham. Hvis han liker å presse seg ut døra foran deg, sett bånd på ham. Få ham til å sitte og vente mens du åpner døra og gir ham tillatelse - FRI! eller VÆRSÅGOD - til å gå ut. Hvis din Alfa-hund ikke liker å komme når du kaller på ham (det gjør han sannsynligvis ikke), så ikke slipp ham løs. Uten båndet har du ingen kontroll over ham, og han vet det.

- **Kosing og oppmerksomhet:** Alfahunder er vant til mye oppmerksomhet. I en virkelig hundeflok er underordnede hunder hele tiden i kontakt med, slikker, lopper og er oppmerksomme på Alfahunden. De viser respekt og underkastelse. For øyeblikket, til holdningen hans har vist forbedringer, kutt ned på mengden av oppmerksomhet og kos. Når han vil ha oppmerksomhet, få ham til å SITTE først. Si noen få vennlige ord, litt kosing, og

stopp. Fortsett med det du drev med før han kom, og IGNORER ham. Hvis han fortsetter og ikke gir seg, kommanderer du NEI! med en bestemt stemme, og overser ham og fortsett med det du holdt på med. Kjæl med ham bare når du vil det, ikke fordi han vil at du skal gjøre det. Ikke legg deg ned på gulvet, eller gå ned på kne når du kjæler med ham, det er også et tegn på underkastelse. Gi ros, kos og belønning fra en posisjon over hunden.

- **Lek:** Hvis du eller noen i familien lekeslåss, har drakamper o.l. med hunden, slutt med det! Disse lekene oppfordrer hunden til å dominere mennesker fysisk, og til å bruke tennene. I en hundeflokk er disse lekene mer enn bare en lek, de er med på å fastsette rangen i flokken basert på fysisk styrke. Hunden din er sannsynligvis både sterkere og raskere enn deg. Tøff, fysisk lek beviser dette for ham - og vi vil ikke minne ham på akkurat det. Finn noen andre leker. Gjemsel for eksempel. Fang ballen eller fribee'en er også mer passende. Pass på at det er du som begynner og avslutter leken, ikke hunden. Slutt leken før hunden begynner å kjede seg og kan tenkes å prøve å beholde ballen/frisbee'en.

- **Hvor sover hunden din?** Ikke på soverommet? Og ihvertfall ikke i senga?!

Soverommet er et spesielt sted, det er «redet» ditt. En Alfahund mener den har rett til å sove i ditt rede, fordi hananser seg selv for å være din likemann. Faktisk kan han allerede ha tatt over senga og nekte å forlate den når han blir fortalt det, og kanskje knurre og glesfe etter mennesker som prøver å få plass der. Inntil din hunds alfabproblemer er helt under kontroll, burde soverommet være FY-FY! Det samme gjelder soving i møblene. Hvis du ikke kan holde ham ute av sofaen uten en krangel, er det bedre å nekte ham adgang til rommet inntil oppførselen hans har forbedret seg.

Ferdig med rekruttskolen: Hva nå?

Akkurat som i hæren er rekruttskolen egentlig bare en introduksjon til en ny måte å gjøre tingene på. En tur gjennom rekruttskolen kommer ikke til å løse din Alfahunds problemer for alltid. Det er en måte å få grunnleggende respekt fra en hund som har laget trøbbel for deg, uten å være nødt til å bruke fysisk styrke mot den.

Hvor lenge burde rekruttskolen vare? Det kommer an på hunden. Noen hunder vil vise forbedring med en gang, med andre vil det ta mye lenger tid. For virkelig hardhauser, naturlige ledere som konstant trenger påminnelse, vil rekruttskolen bli en måte å leve på. Sosiale klatrere kan trenge periodiske turer tilbake til rekruttskolen om du slapper av og lar dem klatre et trinn eller to opp stigen i familieflokken. Hvordan vet du om det du gjør spiller noen rolle? Hvis rekruttskolen har vært suksessfull burde hunden begynne å se til deg for styring og tillatelser. Han vil vise et ønske om å tilfredsstille deg. Følg med hvordan hunden møter deg og hilser på deg. Kommer han «høyreist», med hode og ører høyt og oppreist? Det ser kanskje flott og stolt ut, men det betyr at han fortsatt er Alfa, og at du fortsatt har problemer. En hund som aksepterer mennesker som overordnede vil møte deg med hodet lett senket og ørene bakover eller til siden. Han vil «krympe» hele kroppen litigrann for å vise underkastelse. Følg med hvordan han hilser på alle medlemmene i familien. Hvis han viser denne underdanige holdningen overfor noen av dem, og ikke andre, må disse andre jobbe med sine egne «Alfa»-holdninger og metoder for å omgås hunden. De burde også ta ham med en tur tilbake igjennom rekruttskolen med støtte fra resten av familien.

Lydighetstrening

Når hunden har begynt å akseptere sin nye måte å leve på og sin nye plass i familien, burde du ta ham med gjennom et dressurkurs med en kvalifisert trener. Alle hunder trenger å bli trenet, og en Alfahund trenger det mest av alle! Du behøver ikke å vente til han er ferdig med «rekruttskolen», men det er viktig at han respekterer i det minste ett medlem av familien, og er villig til å ta ordre fra ham.

Dressurkurs lærer deg å trenere hunden din. Der lærer du hvordan du skal opprette som Alfa, hvordan du skal gi kommandoer og lage regler, hvordan du skal få respekt og beholde den. Alle familiemedlemmer som er gamle nok til å forstå og kontrollere hunden burde være med på kurset. Lydighetstrening er en livslang prosess. Et dressurkurs er ikke nok til å få en trenet hund! Lydighetskommandoer må trenes og bli en del av ditt dagligliv med hunden. I en hundeflokk vil Alfahunden gi de andre hundene regelmessige påminnelser om sin autoritet. Noen kommandoer, slik som dekk/sitt, er spesielt effektive - ikkevoldelige - påminnelser om hundens plass i familieflokken, og hvem som *egentlig* bestemmer her.

En veltrenet hund er en glad hund, og en fryd å leve sammen med. Hunder ønsker å tilfredsstille og trenger en jobb å utføre. Lydighetstrening gir dem en mulighet til å gjøre begge deler. En veltrenet hund har mer frihet. Han kan være med flere steder og gjøre flere ting sammen med deg fordi han vet hvordan han skal oppføre seg. En veltrenet hund som er sikker på sin plass innen familieflokken er behagelig og selvsikker. Han vet hva som er forventet av ham. Han kjenner sine grenser og hvem hans leder(e) er. Han er fri ansvar for å «holde styr på husholdningen» og ta beslutninger. Han er fri til å være din gode kompis og ikke din sjef. Han er fri til å være en hund - det han er født til, og det han ville være fra starten av.

I denne artikkelen er hunden stort sett benevnet som «han». Dette er gjort for lettvinthets skyld. En tispe kan like gjerne være en «Alfahund» som en hannhund.

red.

RESULTATBØRS

Appellmerkeprøve, Selbu onsdag 15. mai

Fire deltakere, tre besto prøven og fikk bronsjemerket:

Geir Arne Nordvik	m/ Ingodds Zack (scheferhund)
Grethe M. Nykkelmo	m/ Galanthus Long Tall Sally (grand danois)
Elin Setseng	m/ Scott (border collie)

Lydighetsprøver kl. I

Røros, lørdag 22. juni

1. premie, sølvmerket og opprykk til kl. II:

Elin Setseng	m/ Scott (border collie)

2. premie, sølvmerket:

Geir Arne Nordvik	m/ Ingodds Zack (scheferhund)

3. premie, sølvmerket:

Wenche R. Krogstad	m/ NVCh Tomboys Suger Rose (cocker sp.)

Trondheim Hundefestival, lørdag 24. august

2. premie:

Geir Arne Nordvik	m/ Ingodds Zack (scheferhund)

2. prremie:

Wenche R. Krogstad	m/ NVCh Tomboys Suger Rose (cocker sp.)

3. premie:

Elin Setseng	m/ Scott (border collie)

Materiell til salgs

Overtreksdress m/klubbmerke på ryggen, vindtett m/frottefør, todelt, burg/grønn/marine, str. S,M,L,XL	kr.	700,-
Collegegenser m/klubbmerke foran, mørk rød, str. M,L,XL	kr.	75,-
Klubbmerke, stoff	kr.	25,-
Klubbmerke, klister	kr.	10,-
Flatbånd til seletøy/halsbånd, pr. meter	kr.	16,-

Vi forhandler

BlomsterBua
7580 Selbu

Wenche

POSITIVE fritidstiltak fortjener støtte...

Vi gjør det med glede....

**SELBU
SPAREBANK**